

János bizonyágtétele

Köszöntés: „Én, János, testvéretek és társatok Jézussal a szenvedésben, a királyságban és az állhatatosságban, a Patmosz nevű szigeten voltam az Isten ígéjéért és Jézus bizonyágtételéért. Lélekben elragadtattam az Úr napján, és hátam mögül hatalmas hangot hallottam, mint egy trombitaé, amely ezt mondta: Amit látsz, írd meg egy könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek: Efezusba, Szmirnába, Pergamonba, Thiatirába, Szárdiszba, Filadelfiába és Laodiceába (Jel 1,9-11).” Ámen.

Gyülekező ének: 327. dicséret: „Ó, jöjjetek, hívek ...”

Fennálló ének: 323. dicséret 1. verse: „Dicsőség a magas mennyeekben Istennek ...”

Fő ének: 323. dicséret 2-4. verse: „Dicsőség, dicsőség az égben Istennek,”

Előfohász: „Az Úrnak, az én Uramnak nagy tetteit hirdetem, egyedül a te igazságotat emlegetem. Istenem, te tanítottál ifjúkorom óta, mindmáig hirdetem csodáidat (Zsolt 71,16-17).” Ámen.

Lekció: János evangéliuma 1. rész 14-18. versei: *„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal. János bizonyágot tett róla, és azt hirdette: Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én. Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jött el. Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.”*

Előima: Mindenható Istenünk, alázattal gyűlünk Eléd ezen a szent ünnepen. Valljuk, hogy az Ige testté lett és közöttünk lakozott, és Jézus Krisztusban kinyilatkoztattad nekünk dicsőségedet, telve kegyelemmel és igazsággal. Köszönjük, hogy Te vagy az igazi világosság. Dicsérünk téged János bizonyágtételéért, aki nem magára, hanem Krisztusra mutatott, és megvallotta, hogy az utána jövő előtte volt. Add, hogy mi is alázattal elismerhessük Krisztus elsőbbségét, és az Ő teljességéből kapott kegyelemből élhessünk. Erősítsd bennünk a Jézus Krisztusba vetett hitet, hogy az élő legyen, reményteljes maradjon. Jézus Krisztus Isten Egyszülöttje, az Atya örök Igéje, Aki által a kegyelem és az igazság jött, légy áldott mindenért. Nyisd meg szívünket, hogy felismerjük dicsőségedet, tele szeretettel és nagylelkűséggel, a jászolban fekvő gyermekben. Add, hogy kegyelmet kegyelemre kapjunk az ő teljességéből, és

hogy életünk, Jánoséhoz hasonlóan, bizonyosságot tegyen Rólad. Taníts minket Betlehem alázatosságára, ahol Isten a csendben megismertette magát. Add, hogy ne szavakkal, hanem életünkkel mutassunk Krisztusra. Az Ő születésének öröme változtassa át szívünket és kapcsolatainkat, kérünk. Erősíts meg minket, hogy világossághordozók legyünk egy olyan világban, amely Őt keresi. Kérünk, lépj be szívünkbe és elménkbe, hogy hittel és engedelmességgel hallgassuk szeretetteljes Igédet. Szentlelked vezessen minket az igazsághoz, és újíts meg minket, hogy világosságod tanúi lehessünk ebben a világban. Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 326. dicséret 6. verse: „Szülj újjá, értünk ma született Jézusunk...”

Textus: János evangéliuma 1. rész 14. verse: *„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.”*

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!
És megtörtént. Karácsony nem egy gondolat, nem egy tanítás, nem egy eszme. Karácsony esemény. Megtörtént. Az Ige testté lett. Befejezett isteni cselekedet. A csoda nem az, hogy Isten létezik. Az nem kérdés. A csoda az, hogy **testet öltött**. Hogy a Lélek testbe költözött. Hogy az öröktől fogva létező belépett az időbe. Mert egészen más öröktől fogva lenni, és egészen más **megtörténni**. Egészen más Istennek lenni, és egészen más **emberré lenni**.

János így tesz vallást Jézus Krisztusról: az Ige testté lett. Nem ruhát váltott. Nem szerepet vett fel. Nem látszat-emberré lett. Hanem kapcsolatot teremtett. Közénk jött. Közénk hajolt. Közénk költözött. Sátort vert közöttünk. A testet öltött Ige Isten történetének kezdete velünk – és a mi történetünk új kezdete Istennel.

Így osztja meg mindenét az emberrel. Minden test megláthatja annak a dicsőségét, Aki Lélek. Az eddig Istenhez forduló, és maga is Isten, az idők teljességében **emberré lett**. És ezzel megváltozott minden. Megváltozott az is, ahogyan Isten kommunikál velünk. Nem mennydörög. Nem távolságból szól. Hanem **itt van**. Hanem jelen van. „Mennyben lakó én Istenem” – imádkozzuk sokszor –, de karácsonykor kiderül: Ő nemcsak a mennyben lakó Isten, hanem

velünk lakó Isten. Mert Isten szeretet. És aki szeret, az megnyílik. Láthatóvá válik. Sebezhetővé válik. Hasonlóvá lesz ahhoz, akit szeret. Képes lemondani. Képes megalázkodni. Képes túllépni önmagán. Ez a teljesség ajándéka. A végső szeretet valósága.

Ezért nem ruha ez a test, hanem **élet és valóság**. Isten egy lett az emberek közül. Nem az általánosságban vett ember, idea, hanem a konkrét ember: **Jézus**. Gyengédséggel. Gyengeséggel. Korlátokkal. A halál közelségével. És ez botrány a mi szemünkben és szívünkben. Mi olyanok akartunk lenni a kezdetektől fogva, mint Isten, pedig Ő lett az idők teljességében ember. Felháborít bennünket a gyenge Isten. Megbotránkoztat, hogy a Mindenható sírni tud. Éhezni tud. Félni tud. Meghalni tud, sőt akar.

Pedig ez a kegyelem: hogy Isten olyan akar lenni, mint az ember. Hogy nem mindenáron Isten akar maradni, hanem **emberszeretete** arra koncentrál, akit szeret. Az erős szikla porrá akar lenni. A biztos segítség kiáltani akar. Isten annyira más, hogy olyan akar lenni, mint mi. A Bölcsesség. A Teremtő. Az Ige. A Legfőbb valóság emberré lett. Ez nem szenzáció. Nem címlapsztori. Mi ellentmondást látunk benne, Isten azonban **beteljesedést**. Végessé válik, hogy elérjen. Ez felháborító. Ez megbotránkoztató. De csak így vagyunk elérhetőek.

És így válik láthatóvá az élet. Az az Ige, Aki által minden létrejött, most közöttünk lakik, és azt mondja: „**Itt vagyok.**” **Immánuel**. Hazajön, és otthont teremt. Egy akolba gyűjt. Embert és állatot megtartó irgalommal. Minden ember Megváltója akar lenni.

János végül dicsőségről beszél. Gyermek – de dicsőséges. Védtelen – mégis Általa véd meg minket az Úr. Gyámoltalan – és mégis Ő a Gyámolító. János lát. A színfalak mögé lát. Nem történetet mesél, hanem a Lélekből lát. Elragadtatott. Mert a Szóból Fiú lett. A teremtő Igéből kapcsolat. A Fiú által Atyánk lett az Úr. Karácsonykor ebbe az Atya–Fiú kapcsolatba hív minket. Nem mi vándorolunk

hozzá. Ő jön el hozzánk. Többet tett érted, mint bárki valaha. Többről mondott le, mint bárki valaha.

És mit hoz? Mivel érkezik? **Kegyelemet és igazságot.** Az igazság nem fogalom. Az igazság személy. Eléd áll. Leleplez. Felemel. Megtart. A kegyelem nem elmélet, hanem gyakorlat. Élő irgalmas Úr egy irgalmatlan világban. A korbács helyett bölcső. A fegyverek helyett kapa és kasza, mert Ő és az Atya szüntelenül munkálkodik.

Ez a Fiú nem erőltet, de erősséggé válik a gyengeségben. Nem uralkodik, hanem megszabadít. Nem felrója a rosszat, hanem együtt örül az igazsággal. Nem felszisszen, hanem becsempészi életünkbe azt a csodát, amit közösségnek hívunk. Nem eltapos, hanem felemel. Nevezd Gyermeknek. Hívd Fiúnak. Szólítsd Igének. Mindegy a név – az ajándék ugyanaz. Kegyelem és igazság.

És most hozzád jön, drága testvérem. Hozzád érkezik. Hozzád kopogtat. Nem a felszínre kíváncsi, hanem a mélyre. Oda, ahol az életed terhe van. Oda, ahol te vagy. Bensődbe vágyódik, mint a Legközelebbi Barát és Rokon. Fiúként jön. Ajándékokkal megtöltve. Szeretetből cselekedve. Mert szerelmes a föld minden lakójába. És szerelmes minden emberbe.

Ne menjünk el ma közömbösen János apostol Jézusról szóló tanúságtétele mellett. Hiszen az Ige élet mindenkiben, aki van és ami él. Légy példává. Fogadd be az Igét, tégy Róla tanúságot, hogy a világ felismerje Krisztust, hogy az övéi befogadják Őt, és hogy az Ő élete áramoljon közöttünk és bennünk. Mert Ő ma is arról beszél, Akiről beszélnie kellett és kell: a szerető Atyáról és a bensőséges, élő kapcsolatról Vele. **Ámen.**

Utóima: Szerető mennyei Édesatyánk, dicsérünk és dicsőítünk Téged, mert az Ige testté lett, és nem maradt távol, hanem eljött közénk, velünk lakott, és kinyilatkoztatta dicsőségedet Jézus Krisztusban. Hálásak vagyunk azért, hogy elérhető vagy a számunkra. Köszönjük, hogy nemcsak szóltál hozzánk, hanem életet adtál nekünk, arcot, kezet, amely megérint, szívet, amely a szívünkkel együtt dobog. Köszönjük, hogy a szereteted nem elmélet, hanem megélt valóság, nem ítélet, hanem irgalom, nem távolság, hanem közelség. Uram, megvalljuk Előtted, hogy gyakran megbántjuk alázatosságodat, nem értjük Téged, a gyengék közé sorolunk, félünk, amikor túl közel jössz, amikor belépsz életünk valóságába. Bocsáss meg nekünk, amikor el akarunk rejtőzni, amikor nem akarjuk, hogy valóban ott legyél, ahol mi vagyunk. Köszönjük, hogy eljössz. Drága Urunk, kegyelemmel és igazsággal telve vagy. Fiúként, testvérként, Megváltóként jössz. Oda jössz, ahol a terheinket cipeljük, ahol sebezhetőek vagyunk, ahol szükségünk van Rád. Kérünk, Urunk, add, hogy befogadhassunk Téged. Add, hogy Fiadban mi is gyermekeiddé válhassunk. Add, hogy a karácsony ne csak ünnep legyen, hanem személyes találkozás. Ne csak emlék, hanem áldó jelenlét. Ne csak vigasz, hanem új teremtes. Lakj közöttünk, Uram. Verd fel sátrad szívünkben. Alakítsd életünket kegyelmeddel és igazságoddal, hogy dicsőséged rajtunk is láthatóvá váljon. Imádkozunk a kórházban fekvő beteg gyermekekért, a tehetetlenekért, akiknek nagyobb szükségük van Rád, mint gondolják. Imádkozunk a magányosakért, akik nem rendelkeznek az állam által kiszámított életfüggőségi fokkal, hanem azok közé tartoznak, akiknek kegyelmet, irgalmat és békét ajándékozol. Légy a bánatos szívűek Vigasztalója. Légy a süketek, vakok, bénák Hírnöke és Igéje, Isten Fia. Béke Fejedelme, légy a mennyei akarat terjesztője, ahol félelem, megosztottság, elkülönülés, tapintatlanság és boldogtalanság uralkodik. Légy otthona a világ hajléktalanjainak, és irigy emberek között terjeszd alázatoddal fenséged. Mindezt Jézus Krisztus által kérjük tőled, Aki testté lett, Aki értünk élt, Aki helyettünk meghalt, feltámadt, és örökké él. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Mi azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket (Ijn 4,19)!”

Áldás: „Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek (Mk 16,15b)!” Ámen.

Záró ének: 319. dicséret 1-3. versei: „Kezdeten volt az Ige...”

Túrmezei Erzsébet

VALAHA ÉS MOST

Valamikor régen
nem volt még karácsony.
Gyertya nem világolt
kicsi fenyőfákon.
Földre szálltáról
Isten szerelmének
nem zengett ujjongva
szép angyali ének.
Hány kisgyerek élt itt,
ezen a világon,
amikor még nem volt
gyönyörű karácsony.

Szegények! Milyen más
minekünk most élni,
karácsonyestéről
suttogva beszélni.
Napokat számlálva
eljöttere várni,
tenger boldogságát
a szívünkbe zárni.
Most már van karácsony!
Földre szállt az élet.
Isten fia, Jézus,
kicsi gyermekké lett.
Boldogság, üdvösség
az Ő földrejötté.
Vágyódó szívünket
tárjuk ki előtte!